

Periòdic quinzenal, català, independent

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

Cornellà, el mes 0'40 pessetes
 Fora, el trimestre 1'20 »
 Número solt. 0'20 »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
 Carrer General Manso, 2

Com es practica el bé

Un greu (?) problema resolt

Per una revista madrilenya ens assabentem de que en la capital d'Espanya hi ha establert un refugi per animals amics del home.

Se'ns dona compte del número d'assilats que manté la "filantròpica" associació, àpats que se'ls dona: com fins ara els han provist de aliments un restaurant (naturalment: amb sobranys) i com ara es proposa la creació d'una cuina pròpia amb la fi de lograr més abundància i nutritiva alimentació; com esperen trobar terreny i mitjos per a edificar-hi un local apropiat, com funciona la junta, quantia d'elements econòmics, etc. etc.

Es a dir que, amb vistes a amparar a les pobrissones bestioletes amigues nostres (de totes les persones, és clar) com són gosos, cabres, etc. s'han reunit uns senyors d'esperit senzibilíssim, d'ànima tendra i a ben segur que d'ulls propensos a llagrimejar enfront la gàbia on hi cantí un canari o en ple carrer si es topen amb els llacers municipals, i han tingut a bé crear l'obra gegantina i mai prou ponderada, d'un refugi per els venerables cans que el món rebutja i abandona (¡oh, injustícia social!) a mercé de l'acàs.

Si: aquesta junta honorable que amb el màxim de serietat que el cas requereix, s'ha posat sobre seu l'alta missió de protegir als desvalguts animalets, mereix nostre més sincera simpatia. Déu els ho premiarà. I per avant aquí a la terra, sentiran el goig i el plaer, la íntima

satisfacció de produir un tant gros bé a la comunitat canina.

En veritat que feia falta una "entitat" com la que ens ocupa; suposem que gestionaran del Poder Públic per a que sigui declarada oficial i lograr així uua subvenció que mai ve malament.

Si; feia falta el "Refugi d'animals amics del home" i esperem que aviat en veurem de similars en totes les ciutats de rel'lativa importància, ja que, naturalment, per a crear aquesta classe d'Assils no és necessària una tant crescuda força econòmica com per al sosteniment d'assils o refugis per a éssers humans vells, desvalguts, malalts, infants o senzillament combatre plagues socials i tantes i tantes terribles llagues com açoten al home.

A més, els éssers humans ja en tenen de refugis, encara que no de bon troç els que es necessiten; i molts d'ells sostenint una vida raquítica per manca d'ajuda pecuniària. La caritat és migrada; aquells qui poden, s'ho guarden o llencen en agradoses empreses; les subvencions oficials són insuficients; i així, molts dels que verament necessiten socors, moltes existències, que com naus joguines del temporal de la vida, cerquen el port de salvació en el refugi de la caritat, es veuen abandonades a llur sort, per impossibilitat material d'ésser acullides.

¿Però, què hi fa això?

Els pobres gossos també necessiten ajuda;